

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 3 grudnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o sądach i o postępowaniu dyscyplinarnym izb lekarsko-dentystycznych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 stycznia 1938 r. o izbach lekarsko-dentystycznych (Dz. U.R.P. Nr 6, poz. 33) zarządzam, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 11 stycznia 1938 r. o izbach lekarsko-dentystycznych (Dz. U.R.P. Nr 6, poz. 33), paragrafy zaś — paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Członkowie izb lekarsko-dentystycznych za naruszenie swych obowiązków, wynikających z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 1938 r. o izbach lekarsko-dentystycznych, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną zgodnie z przepisami tej ustawy i rozporządzenia niniejszego.

§ 3. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczy-
na się i toczy niezależnie od innego rodzaju postępowania z powodu tego samego przewinienia.

2. Postępowanie dyscyplinarne może być jednak zawieszona, jeżeli sąd dyscyplinarny uzna, że wyniki innego rodzaju postępowania z powodu tego samego przewinienia mogą mieć wpływ na treść orzeczenia. W tym przypadku postępowanie dyscyplinarne zostaje na nowo podjęte po prawomocnym zakończeniu innego postępowania; sąd dyscyplinarny może jednak wcześniej podjąć postępowanie.

§ 4. Sąd dyscyplinarny używa pieczęci urzędowej według wzoru, ustalonego zgodnie z art. 5.

Sądy dyscyplinarne.

§ 5. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych powołane są: a) sądy dyscyplinarne okręgowych izb lekarsko-dentystycznych — jako instancja pierwsza oraz b) sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej — jako instancja odwoławcza.

§ 6. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej składa się z 9 członków i 6 ich zastępców, wybieranych przez walne zebranie tej izby, 5 członków, mianowanych spośród członków wszystkich izb lekarsko-dentystycznych przez Ministra Zdrowia, i 4 członków, mianowanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów.

§ 7. 1. Rada okręgowej izby lekarsko-dentystycznej wybiera spośród wszystkich członków izby członków sądu dyscyplinarnego w liczbie:

- a) 8 — w izbach, liczących do 300 członków,
- b) 10 — w izbach, liczących do 400 członków,
- c) 12 — w izbach, liczących ponad 400 członków, oraz zastępców w liczbie od 2 do 4.

2. W przypadku utworzenia stałych zamiejscowych wydziałów sądu dyscyplinarnego rady okręgowe izb lekarsko-dentystycznych dla każdego z tych wydziałów wybiorą spośród członków izby, zamieszkałych w siedzibie wydziału sądu lub w jego pobliżu, dodatkowo po 3 członków i 2 ich zastępców.

§ 8. 1. Jeżeli członek sądu dyscyplinarnego zostanie skreślony z listy członków izby wsku-

tek zmiany miejsca zamieszkania lub z innych powodów albo jeżeli przestaje sprawować mandat sędziego, na jego miejsce wchodzi jeden z zastępców, powołany przez prezesa sądu. Mandat powołanego członka sądu trwa do końca kadencji sądu.

2. Członkowie sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej nie mogą być jednocześnie członkami sądu dyscyplinarnego okręgowej izby lekarsko-dentystycznej.

3. Ze stanowiskiem członka sądu dyscyplinarnego nie wolno również łączyć stanowiska członka zarządu ani komisji rewizyjnej Naczelnej lub okręgowej izby lekarsko-dentystycznej.

§ 9. 1. Członkowie sądu dyscyplinarnego wybierają spośród siebie w głosowaniu tajnym prezesa sądu i jego zastępcę.

2. Prezesem sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej może być tylko osoba wpisana na listę członków izby zgodnie z przepisami art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. Pierwsze zebranie wszystkich członków sądu dyscyplinarnego zwołuje prezes izby. Przewodniczy na tym zebraniu najstarszy wiekiem spośród członków sądu.

§ 10. Do orzekania w sprawie dyscyplinarnej właściwym jest w I instancji sąd tej okręgowej izby lekarsko-dentystycznej, której członkiem jest obwiniony w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 11. Spory o właściwość między sądami okręgowych izb lekarsko-dentystycznych rozstrzyga sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej.

§ 12. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej rozpoznaje odwołania od orzeczeń sądów dyscyplinarnych izb okręgowych oraz orzeka w innych przypadkach, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym.

§ 13. Do wyłączenia członków sądów dyscyplinarnych izb lekarsko-dentystycznych mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 41, 42, 43, 44, 45 § 1 i 3 i art. 46 kodeksu postępowania karnego.

Strony

§ 14. 1. Obwinionym jest ten, przeciwko komu wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

2. Obwiniony ma prawo obronia sobie obrońcy spośród osób, wymienionych w art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. Jeżeli obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, prezes sądu wyznaczy mu na jego prośbę obrońcę z urzędu spośród członków tej izby, w której toczy się postępowanie w I instancji. Osoba wyznaczona na obrońcę z urzędu może być zwolniona od obowiązków obrończych tylko z ważnych przyczyn; o zwolnieniu decyduje prezes sądu.

§ 15. 1. Przed wydaniem każdego orzeczenia sąd dyscyplinarny wysłucha wniosków rzecznika dyscyplinarnego.

2. Rzecznik dyscyplinarny działa z ramienia zarządu izby lekarsko-dentystycznej; stoi on

na straży etyki, godności i sumienności zawodowej zawodu lekarsko-dentystycznego.

§ 16. 1. Zarząd okręgowej izby lekarsko-dentystycznej powołuje rzeczników dyscyplinarnych na okres roku kalendarzowego spośród członków tej izby. Zarząd Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej powołuje rzeczników dyscyplinarnych tej izby spośród członków okręgowych izb lekarsko-dentystycznych.

2. Rzecznik dyscyplinarny nie może być jednocześnie członkiem sądu dyscyplinarnego ani komisji rewizyjnej Naczelnej lub okręgowej izby lekarsko-dentystycznej.

3. Rzecznicy dyscyplinarni tworzą kolegium pod przewodnictwem jednego z nich, wyznaczonego przez zarząd izby.

§ 17. 1. Gdy sprawa dotyczy ważnego interesu publicznego, właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej może delegować do popierania oskarżenia przed sądem dyscyplinarnym okręgowej izby lekarsko-dentystycznej swego przedstawiciela, któremu przysługują prawa rzecznika dyscyplinarnego.

2. Minister Zdrowia może delegować do popierania oskarżenia zarówno przed sądami dyscyplinarnymi izb okręgowych, jak i przed sądem dyscyplinarnym Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej swego przedstawiciela, któremu służą prawa rzecznika dyscyplinarnego.

3. Udział w sprawie dyscyplinarnej przedstawiciela władzy państwowej, przewidzianego w ust. 1 i 2, nie usuwa właściwego rzecznika dyscyplinarnego.

§ 18. Do wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepis art. 59 kodeksu postępowania karnego.

Postępowanie.

§ 19. 1. Zarząd izby lekarsko-dentystycznej, powziawszy wiadomość o popełnieniu przez członka izby przewinienia dyscyplinarnego, zwraca się do przewodniczącego kolegium rzeczników dyscyplinarnych o przeprowadzenie w miarę potrzeby dochodzenia.

2. Przewodniczący kolegium rzeczników dyscyplinarnych wyznacza rzecznika do przeprowadzenia dochodzenia lub sam obejmuje dochodzenie.

3. Rzecznik przeprowadza dochodzenie, stosując odpowiednio przepisy art. 245 kodeksu postępowania karnego; rzecznik powinien wezwać członka izby, przeciwko któremu skierowano dochodzenie, do złożenia wyjaśnień.

4. Rzecznik przedstawi zarządowi izby swój wniosek o do dalszego postępowania, załączając akta dochodzenia.

§ 20. 1. Jeżeli zarząd izby uzna, że zarzuty stawiane członkowi izby są uzasadnione, składa sądowi dyscyplinarnemu wniosek o ukaranie, oznaczając dokładnie zarzuty, które mają być przedmiotem postępowania.

2. Składając wniosek o ukaranie członka izby podlegającego przepisowi art. 20 ust. 1 w związku z wykonywaniem przez niego czyn-

ności służbowej, zarząd izby powinien jednocześnie złożyć zezwolenie Ministra Zdrowia, a jeśli chodzi o osobę zatrudnioną w instytucji wojskowej — Ministra Obrony Narodowej.

3. W razie złożenia wniosku o ukaranie z powodu innej, niż służbowa, czynności osoby zatrudnionej w instytucji wojskowej zarząd izby zawiadamia o tym Ministra Obrony Narodowej.

§ 21. 1. Zarząd izby umarza dochodzenie, jeżeli zarzuty okazały się bezpodstawne lub jeśli w zarzuconym czynnie nie ma cech przewinienia dyscyplinarnego.

2. O umorzeniu dochodzenia zarząd zawiadamia członka izby, przeciwko któremu skierowano dochodzenie, jak również inne osoby zainteresowane. Osoba, która uważa się za pokrzywdzoną, może uchwałą umarzającą dochodzenie zaskarżyć do zarządu Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej w terminie zawitym 7-dniowym od daty doręczenia zawiadomienia. Od uchwały zarządu Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej służy w terminie zawitym 7-dniowym od daty doręczenia odpisu uchwały zażalenie do sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej, który orzeka ostatecznie.

3. Uwzględniając zażalenie Naczelna Izba Lekarsko-Dentystyczna odpis swej prawomocnej uchwały, a sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej odpis swego postanowienia — przesyła właściwemu sądowi dyscyplinarnemu I instancji; uchwała ta lub postanowienie są równoznaczne z wnioskiem o ukaranie. Przepisy ust. 2 i 3 § 20 stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. W przypadku, gdy zarząd izby na skutek zawiadomienia przez władze państwowe, samorządowe lub inne instytucje prawa publicznego powziął wiadomość o popełnieniu przez członka izby przewinienia dyscyplinarnego i uważa, że sprawa nadaje się do umorzenia, powinien złożyć wniosek o umorzenie sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając o tym równocześnie właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej.

2. W sprawie przeciwko osobie, podпадаjącej pod przepisy art. 20 ust. 1, oddalenie wniosku o umorzenie i wszczęcie przez sąd postępowania dyscyplinarnego wymaga uprzedniej zgody właściwego ministra. Jeżeli minister odmówi zgody, sąd postępowania nie wszczyna.

§ 23. Sąd może zarządzić uzupełnienie dochodzenia oraz zlecić jego przeprowadzenie jednemu z członków sądu.

§ 24. 1. Sąd dyscyplinarny wszczyna postępowanie na wniosek zarządu okręgowej izby lekarsko-dentystycznej.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte, a jeśli zostało wszczęte, winno być umorzone w razie śmierci obwinionego lub innej okoliczności, wyłączającej ściganie dyscyplinarne.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają przepisów § 41 ust. 2 i § 54.

§ 25. Jeżeli przeciwko członkowi izby lekarsko-dentystycznej, który wniósł podanie o skreślenie go z listy członków izby, wszczęto postępowanie dyscyplinarne, wówczas rozpoznanie podania może być odroczone do chwili prawomocnego ukończenia postępowania dyscyplinarnego.

Postępowanie w I instancji.

§ 26. Prezes sądu wyznacza do każdej sprawy komplet orzekający.

§ 27. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne. Na rozprawie oprócz osób biorących udział w sprawie mogą być obecni: prezes sądu oraz 2 mężowie zaufania obwinionego, wybrani przez niego spośród osób, wymienionych w art. 8 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. W naradzie biorą udział wyłącznie członkowie kompletu orzekającego.

§ 28. 1. Orzeczenie o winie lub karze może zapaść tylko na rozprawie. Inne orzeczenia mogą zapaść także poza rozprawą.

2. Orzeczenia sądu dyscyplinarnego, zapadłe na rozprawie i kończące postępowanie w instancji, są wyrokami. Inne orzeczenia sądu dyscyplinarnego są postanowieniami.

3. W kwestiach nie wymagających orzeczenia sądu prezes sądu lub przewodniczący kompletu orzekającego wydaje zarządzenia.

§ 29. Przed przystąpieniem do badania świadków i biegłych należy ich uprzedzić o odpowiedzialności za nieprawdziwe zeznania.

§ 30. 1. Następujące czynności w toku postępowania dyscyplinarnego wymagają spisania protokołu:

- a) rozprawa (z wyjątkiem narady) i posiedzenie sądu poza rozprawą,
- b) przesłuchanie obwinionego, świadków i biegłych,
- c) oględziny.

2. W postępowaniu dyscyplinarnym protokół spisuje członek sądu lub inna osoba, powołana przez prezesa sądu.

3. Przepisy o wyłączeniu członków sądu stosuje się odpowiednio do wyłączenia protokółanta.

§ 31. Do sporządzania protokółów stosuje się odpowiednio przepisy art. 235—241 kodeksu postępowania karnego.

§ 32. Do terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i ich przywrócenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 218-221, 227-229 kodeksu postępowania karnego.

§ 33. Strony mają prawo po wpłynięciu sprawy do sądu dyscyplinarnego przeglądać jej akta i sporządzać z nich odpisy oraz żądać od sądu dyscyplinarnego poświadczenia zgodności tych odpisów z aktami.

§ 34. 1. Prezes Sądu wyznacza termin rozprawy, zarządza zawiadomienie o nim stron, dopuszczonych świadków i biegłych oraz do-

roczenie obwinionemu odpisu wniosku o ukaranie.

2. Zawiadomienie powinno być doręczone stronom i obrońcy przynajmniej na 14 dni przed rozprawą. Obwinionemu należy jednocześnie podać do wiadomości imienny skład kompletu sądzącego.

3. Obwiniony ma prawo w terminie zawią- tym 7-dniowym od dnia doręczenia zawiado- mienia wyłączyć jednego członka sądu bez po- dania powodów; wyłączenie sędziego w tym trybie może nastąpić tylko jeden raz. Przepis ten nie uchybia ogólnym przepisom o wyłącza- niu członków sądu.

§ 35. Sąd nie może oddalić wniosku dowo- dowego, zgłoszonego przez delegata Ministra Zdrowia lub właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 36. Sąd może rozpoznać sprawę w razie nieusprawiedliwionego niestawienia się na roz- prawę obwinionego lub jego obrońcy.

§ 37. 1. Przewodniczący rozpoczyna rozpra- wę przez odczytanie wniosku o ukaranie, po czym składa wyjaśnienia obwiniony. Następnie przewodniczący zarządza przeprowadzenie do- wodów.

2. W toku rozprawy mogą być odczytane akta dochodzenia, jeśli sąd uzna to za po- trzebne.

3. Poza tym stosuje się odpowiednio prze- pisy art. 101, 102, 303-308, 310-312, 314, 315, 342-346, 348-355, 357, 358, 362-364 § 1, 365-367, 373, 374 § 1, 376 i 380 kodeksu postępowania karnego.

§ 38. 1. Podstawę orzeczenia stanowi ca- łokształt okoliczności, ujawnionych na rozpra- wie w związku z treścią wniosku o ukaranie.

2. Wyrok skazujący powinien zawierać do- kładne określenie czynu przypisanego obwinio- nemu.

§ 39. Wyrok z uzasadnieniem należy spo- rzadzić stosując odpowiednio przepis art. 379 kodeksu postępowania karnego w ciągu dni 14 i niezwłocznie doręczyć stronom.

Postępowanie odwoławcze

§ 40. 1. Strony mogą się odwoływać od orzeczeń sądów dyscyplinarnych izb okręgo- wych, kończących postępowanie w I instancji.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzy- muje wykonanie orzeczenia.

§ 41. 1. Termin do złożenia odwołania wy- nosi 14 dni, biegnie od dnia doręczenia stro- nom odpisu orzeczenia i jest zawity.

2. W razie śmierci obwinionego przed u- pływem terminu do złożenia odwołania, pra- wo odwołania służy jego obrońcy, małżonkowi, krewnym w linii prostej oraz rodzeństwu w ciągu miesiąca od dnia śmierci obwinionego.

3. Jeżeli obwiniony lub osoba wymieniona w ust. 2 nie może podpisać odwołania z po- wodu choroby lub z innej przyczyny, odwołanie może być podpisane przez inną uoważoną do tego osobę z podaniem przyczyny.

§ 42. Odwołanie składa się w sądzie dys- cyplicylnym, który wydał zaskarżone orzecz- nie.

§ 43. 1. Oprócz obwinionego i jego obroń- cy oraz osób, wymienionych w § 41 ust. 2, odwołanie na korzyść obwinionego może wnieść rzecznik dyscyplinarny. Rzecznik może cofnąć odwołanie, wniesione na korzyść obwinionego, tylko za jego zgodą.

2. Poza tym stosuje się odpowiednio prze- pisy art. 474 kodeksu postępowania karnego.

§ 44. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej:

a) odrzuca odwołanie, jeśli zostało złożone przez osobę nieuprawnioną lub z naruszeniem przepisów § 40 ust. 1 i § 41, bądź

b) zarządza wyznaczenie rozprawy odwo- ławczej.

§ 45. O terminie rozprawy sąd dyscypli- narny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej zawiadania strony, dopuszczonych świadków i biegłych oraz Ministra Zdrowia — co najmniej na 14 dni przed tym terminem.

§ 46. Rozpoznając odwołanie od wyroku, sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko- Dentystycznej obowiązany jest rozpatrzyć istotę sprawy z wyjątkiem przypadków:

a) niewłaściwości sądu I instancji,

b) nienależytego obsadzenia kompletu są- dzącego,

c) innych uchybień, jeżeli one mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

§ 47. 1. W przypadkach, przewidzianych w § 46, sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Le- karsko-Dentystycznej uchyla wyrok i przeka- zuje sprawę właściwemu sądowi dyscyplinar- nemu albo też sądowi, który wydał zaskar- żony wyrok, celem ponownego jej rozpoznania w innym składzie sędziów.

2. Przy rozpoznaniu odwołań od postano- wień kończących postępowanie sąd dyscypli- narny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej albo zatwierdza postanowienie, albo je uchyla i przekazuje sprawę celem nadania jej dalszego biegu właściwemu sądowi I instancji.

§ 48. 1. Jeżeli przepisy niniejszego rozpo- rządzenia nie stanowią inaczej, do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepi- sy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym w I instancji.

2. Sąd odwoławczy nie może podwyższyć kary wymierzonej przez sąd dyscyplinarny I instancji, jeżeli odwołanie wniesiono na ko- rzyść obwinionego.

3. Sąd odwoławczy może zlecić uzupełnie- nie materiału dowodowego jednemu ze swych członków lub sądowi I instancji.

4. Obwiniony ma prawo wyłączenia 2 członków sądu odwoławczego, lekarzy denty- stów, bez podania powodów.

§ 49. Orzeczenia sądu dyscyplinarnego Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej są prawomocne.

Wykonanie orzeczeń.

§ 50. 1. Sąd dyscyplinarny Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej prowadzi księgę swoich zasadniczych orzeczeń.

2. O wpisaniu orzeczenia do księgi zasadniczych orzeczeń decyduje prezes sądu.

§ 51. 1. Po uprawomocnieniu się wyroku prezes sądu dyscyplinarnego przesyła odpis wyroku z uzasadnieniem zarządowi okręgowej izby lekarsko-dentystycznej, której członkiem jest obwiniony, celem wykonania.

2. Jeżeli wymierzono karę zawieszenia w prawach członka izby lub skreślenia z listy członków izby, prezes izby przesyła ponadto odpis wyroku z uzasadnieniem właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej oraz Ministrowi Zdrowia, a gdy chodzi o osobę zatrudnioną w instytucji wojskowej, także Ministrowi Obrony Narodowej.

3. O prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego przeciwko osobom wymienionym w art. 20 ust. 1 prezes izby zawiadamia właściwych ministrów.

Wznowienia postępowania.

§ 52. Jeżeli po prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego zostaną ujawnione nowe okoliczności lub dowody, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, sąd dyscyplinarny, który ostatni orzekał w sprawie, nakazuje wznowienie postępowania na wniosek zarządu izby lub skazanego.

§ 53. Wznowienie postępowania na niekorzyść obwinionego może nastąpić wtedy tylko, gdy na umorzenie postępowania lub na wydanie wyroku mogło mieć wpływ przestępstwo albo jeżeli w ciągu 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu dyscyplinarnego wyjdą na jaw inne okoliczności lub dowody, mogące uzasadnić skazanie uwolnionego lub wymierzenie kary surowszej.

§ 54. W razie śmierci skazanego wniosek o wznowienie postępowania na jego korzyść mogą zgłosić: małżonek skazanego, krewni w linii prostej i rodzeństwo, obrońca oraz rzecznik dyscyplinarny.

§ 55. 1. Sąd dyscyplinarny rozpoznaje wniosek o wznowienie postępowania na posiedzeniu niejawnym.

2. W razie uwzględnienia wniosku sąd uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

3. Postępowanie wznowione toczy się w myśl zasad ogólnych.

§ 56. Jeżeli w postępowaniu wznowionym obwinionego uniewinniono, należy mu zwrócić pobrane od niego koszty postępowania.

Koszty postępowania.

§ 57. W każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji sąd dyscyplinarny wyda również postanowienie co do kosztów postępowania.

§ 58. Jeżeli postępowanie zakończyło się wyrokiem skazującym, koszty postępowania ponosi skazany. W innych przypadkach, jak również w razie nieściągalności, koszty postępowania obciążają właściwą okręgową izbę lekarsko-dentystyczną,

§ 59. 1. Do kosztów postępowania należą:

- a) rzeczywiste koszty przesyłek, wezwań i doręczeń,
- b) koszty poniesione przez sędziów zawodowych i rzecznika w wysokości ustalonej regulaminem izby (art. 12 ust. 1),
- c) diety i koszty przejazdów sędziów zawodowych i delegata władzy państwowej,
- d) należności świadków i biegłych,
- e) koszty wykonania wyroku.

2. Osoby, wymienione w ust. 1 lit. c), otrzymują diety i koszty przejazdów w wysokości ustalonej dla funkcjonariuszów państwowych.

3. Należności świadków i biegłych określa sąd, koszty zaś wykonania wyroku zarząd izby.

§ 60. Świadkowie i biegli powinni żądać swych należności przed ukończeniem rozprawy pod rygorem ich utraty.

§ 61. Sąd może uwolnić skazanego od zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, jeżeli uzna, że poniesienie ich byłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt uciążliwe. W tych przypadkach koszty postępowania ponosi właściwa okręgowa izba lekarsko-dentystyczna.

Przepisy końcowe.

§ 62. 1. Przepisy o wewnętrznym trybie urzędowania sądów dyscyplinarnych ustali regulamin sądu dyscyplinarnego.

2. Regulamin urzędowania rzeczników dyscyplinarnych i protokółanta sądu wyda zarząd Naczelnej Izby Lekarsko-Dentystycznej.

§ 63. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski